

EVROPSKÝ POHÁR WUKF SUPER AKCE

V karate neznáme systém pomalého vstupu do nové sezony, ale toto září byl akcemi doslova zamořeno. Reprezentovat naši republiku do Rumunska na Evropský pohár WUKF se z našeho klubu vydali na 1000km dlouh

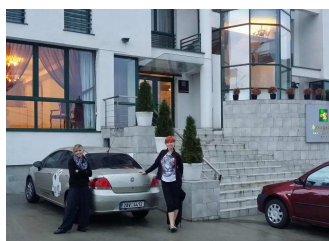

hou trasu pouze ti opravdu neobětavější, ale důležitost tohoto výjezdu byla hlavně ze sportovně-politického hlediska, protože jak prezident WUKF, tak šéf rozhodčích je právě z Rumunska. Ale rozhodně nikdo z nás nelitoval. Nejen že proti Bukurešti je Kluž celkem moderním městem a cestování jak po Slovensku, Maďarsku i po Rumunsku je daleko lepší než u nás, ale když pomineme super ubytování tak i

samotná soutěž byla na vysoké úrovni a dva dny na osmi tatami se sešla i hodně dobrá konkurence, od těch nejmladších, až po kategorii masters. Hanka Vašíčková tentokrát po dala výborný výkon, probodovala se až do 6 členného finále, kde obsadila skvělé 5.místo. V kategorii masters byla Kateřina Neufingerová bohužel ve své kategorii sama, ale dějiny se neptají a 1.místo je zapsáno v hodnocení států. Ale protože jednoduchá vítězství nemáme rádi, Kačka si to zkusila ještě v ženách. To že její výkonnost jde opravdu nahoru potvrdila známky kolem průmě

ru. Velký kus práce na dobrém jménu sportovní politiky odvedla prezidentka ČABK Lucka Paříková, protože co si budeme povídat, i ve sportu je třeba stále pracovat nejen na výkonnosti a umístěních. Co říct na závěr. Super soutěž se super mini partou, splnila to, o čem by měl sport jako karate být, protože pokud přemýšlíme o materiálním zisku z našeho oblíbeného bojového umění, vybrali jsme si špatně, protože to opravdové karate bylo a bude vždy pouze o obětavosti, nezištnosti a nejen fyzickém a technickém růstu, ale hlavně duševním. Pak nám přináší i to nemateriální bohatství.

O POHÁR SK KESL S MINIMÁLNÍ ÚČASTÍ

Kolikrát si člověk říká, co má ještě udělat, aby dostal hlavně ty začínající karatisty na soutěžní tatami a tím jim zvyšoval motivaci do další práce, ale když není podpora ani u rodičů, nedá se dělat víc. Soutěž O pohár SK KESL ryu končila v 11:30 dopoledne, krásné poháry i medaile. Přes to, zvláště z našeho klubu soutěžících minimum, z Prahy vůbec katastrofa a tak pouze díky borcům z Neratovic a Chodova mohli i starosta a místostarostové Prahy 12 považovat

turnaj i z hlediska konkurence, jako kvalitní. Pochopitelně díky Milošovi Linkemu, Honzovi Juklovi a jeho týmu, Hance, Kačce Jáchymovi a Juliánovi byla soutěž pořadatelsky bez chyby jako obyčejně. Torzo našich zábojovalo a i v minimální počtu obsadili 3.místo ze zúčastněných klubů. Výsledky ve zkratce: 8-7. kyu - 5.místo Petr Flosman, 6.místo Jakub Flosman, 8.místo B.Kis, 8-7.kyu-5. místo Barbora

Šťastná, 6.kyu-1.místo Veronika Šťastná, 5. kyu-1.místo Anežka Kitzlerová, Mix nad 22 let +6.kyu-1.místo Lubomír Janoušek a 2.místo Tomáš Man. Nejen gratulace medailistům, ale i díky všem kteří se zúčastnili, a reprezentovali náš klub.

Uvnitř tohoto vydání:

Nejlepší karateka není totožný s hvězdami tatami	2
Naši borci se neztratili...	2
Seminář krav maga s GM D. Hazanem...	2
Moudra nejen pro sport...	3
První kolo naši borci ve velkém stylu...	3
North Bohemia ve stínu dřívějších ročníků...	3
MS skvělý zážitek + čtení na pokračování	4

Nejdůležitější body:

- Oddílové příspěvky je třeba platit včas! Je povinnost každého karateky zkontrolovat, zdali má příspěvky uhrzeny a nečekat až mu to bude připomínáno! Povinnost platit příspěvky má každý člen SK a to i přes to, pokud mu nevychází chodit na tréninky!!!
- 2.11 Se koná mezinárodní MČR ČABK v Praze na Lužinách. Nejen že předpokládám účast většiny členů našeho SK, ale srdečně zvou i ostatní.

NEJLEPŠÍ KARATEKA NENÍ TOTOŽNÝ S“HVĚZDAMI SOUTĚŽNÍHO TATAMI“

Tabulka nejlepšího karateky našeho SK vyjadřuje podstatu jména nejlepší karateka. Samotná konečná odměna v podobě vyhlášení a malého dárku je jen střípkem toho, když si uvnitř můžeme říci, že jsme v něčem opravdu nejlepší a ve smyslu karateky je to něco daleko víc než jen v omezeném slova smyslu. Nejlepší karateka musí být i dobrý závodník, reprezentující v první řadě svůj klub, svého trenéra i sebe. Ve smyslu opravdového karateky je však nutné další vlastnosti a to nezištnost, obětavost, loajalitu, disciplínu a další optimální charakterové vlastnosti, pro které bojové umění děláme, protože bez nich jsme jen parta fuňících kašpárků na tatami. Často při vyhlásování nejlepších vidím některé dobré závodníky, jak nechápavě vrtí hlavami, že právě oni nejsou těmi nejlepšími. Prostě nejsou. Ty kteří pomáhají "dělat soutěže, koučují ostatní a pomáhají těm začínajícím i když sami nesoutěží, dobré jméno klubu je jim prioritou a vlastním příkladem jsou vzorem pro ostatní, jsou přesně ti, které jsou nejen pro karate

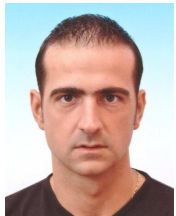
těmi opravdu nejlepšími a nejdůležitějšími. Prezentace našeho klubu pro nové členy je důležitá nejen pro skutečnost, až hvězdy tatami dnešních dnů klub opustí, aby ti dnes začínající dále mohli šířit dobré jméno našeho SK, který se s ním pyšní již od založení roku 1993, ale i z hlediska, kdy nájem tělocvičny v rozsahu jaký máme rozhodně nezaplatí členové „A“ nebo „B“. Když jsme před prázdninami dělali prezentaci našeho SK na dni dětí Prahy 12, sešli se opět jen ti nejvěrnější a sice šéfa oddílu nepočítaje, Hanka, Kačka, Jáchym, Luboš Janoušek a Váša. Ostatní nezáměr a nebo neměli čas. Začátkem září opět nutná prezentace na sportovních ukázkách Prahy 12. I přes prosbu emailem či na web. stránkách našeho SK opět Hanka, Kačka, Jáchym, Julián a Kuba Schuster, Robert Palička, Karolína Gawliková a toť vše. A tak až budete kalkulovali proč ne vy, je to jednoduché. Citát Jacka Londona je stále aktuální i v menším rozsahu než světově. „Zapomeň sám na sebe a svět na Tebe nezapomene.“ A

tak ještě jednou všem těm obětavým, kteří myslí i na ostatní a jméno SK velké díky!!!

NAŠI BORCI SE NA ZAČÁTKU SEZONY NEZTRATILI

Je pravdou, že se nám může pouze zdát o časech, kdy náš SK jezdil na soutěže v počtu i třiceti borců, ale nejen že se doba mění všeobecně pro sport k horšímu, ale soutěží je tolik, že pomalu každý víkend je nějaká a někdy i dvě najednou. Zatím co hrstka našich cestovala do Rumunska, probíhal ve stejném čase Memoriál Jirky Fuchse, nestora českého karate. Z našeho klubu se zúčastnilo jen mizivé procento závodníků a hlavně ti, kteří se přihlásili a nedorazili zatím nic z karate nejspíš nepochopili. Ale ti kteří se do bojů zapojili rozhodně neklamali a udělali maximum pro

dobré jméno svého klubu. V kata muži zachraňoval čest našeho SK **Luboš JANOUŠEK** v mužích, kde vybojoval bronzovou medaili a **Martin SLÁMA** v kategorii masters zlato. Poté bodovali pouze „kumiťáci“. **Jirka KUBÍK** získal bronzovou medaili ve váze do 83.kg a

milým překvapením bylo „vylezení z nory“ bratří **SLÁDKOVÝH**, kdy Petr vybojoval zlato, starší Jarda stříbro a do sbírky přidal nejmladší Dan ještě bronz. Ve stejný čas se v Budapešti konal kvalitně obsazený mezinárodní závod a i my jsme měli ve výjezdu reprezentace úspěšné zástupce. **Jindra PILMANN** v nabitě kategorii

kata vybojoval cenné stříbro, když ve finále podlehl pouze o jeden praporek a skvěle se prezentovala **Zuzka AUGUSTINOVÁ**, která svým velmi dobrým výkonem získala neméně cenný bronz. Na místě je se ještě zmínit o úspěchu **Jirky KUBÍKA** na Grand prix v Brně. Sám se zasloužil o dobré umístění našeho SK v hodnocení klubů a medaile získal ve třech kategoriích a sice zlatou medaili v těžké váze, ve speciální kategorii Ipon shobu bronz a stejný kov se mu podařil i v kumite BRH. Pochopitelně všem gratulace a poděkování i těm, kteří se zúčastnili bez výrazného úspěchu protože i zde se počítá účast jako reprezentace SK.

SEMINÁŘ KRAV MAGA VEDENÝ GM DANNY HAZANEM S REKORDNÍ ÚČASTÍ

Ve dnech 2-5.10 opět do ČR zavítal odborník na slovo vzatý nejen z hlediska krav maga, ale i ostatních bojových umění GM Danny Hazan 9.Dan, trenér speciálních jednotek Izraele. Kdo se zúčastnil semináře 3.hodiny v pátek a takřka 6 hodin v sobotu rozhodně nelitoval. Přes 50 účastníků semináře si nejen užívalo setkání s mistrem, ale i s kamarády stejného smýšlení opravdových bojovníků a to nejen z fyzického a technického hlediska. Samotnou náplní nebylo si jen dát pořádně do těla, což je u Dannyho normální, ale v první řadě pochopit a uvědomit si podstatu krav maga, kde není prioritou nespočet technik pro sebeobranu či objemová síla, ale vždy se snažit vyhybat se jakémukoliv problému a po-

kud už je nezbytné, zvládnout situaci psychickou vyrovnaností, vnitřním klidem a teprve poté dávat důraz na celkovou fyzickou a technickou kondici. Čas při ukázkách a nácviku napadení, přímého ohrožení zbraní a základů kobudo utíkal tak hodně rychle že nebyť příjemného posezení s GM oba večery, zdálo by se, že celá akce byla jen okamžikem.

Díky všem super překladatelům, pomocníkům při přípravě doja na seminář a hlavně Veronice Jelínkové, jako „aktivnímu stínu“ GM Dannyho a senseie Kamala na každém kroku, se i vzácné návštěvě u nás velmi líbilo a nezbyvá než se těšit na příště. Pochopitelně velký dík i nejčastějšímu partnerovi GM pro demonstraci Martinovi Slámovi, který byl po semináři dozajista naklepán jak řízeček:-). Všichni, kteří jste se dostavili vžte, že jsem vás moc rád viděl, stejně jako GM, který vás tímto ještě jednou zdraví a děkuje za krásné vřelé přijetí, o kterém on sám mluví jako o své druhé rodině v ČR. Kdo že chyběl? Mediální mistři sebeobrany :-))

...Vigil (rozuměj světově uznávaná trenérská špička dálkových běhů), toužil jen po tom, najít jediného rozeného běžce, někoho, kdo bude běhat jen pro radost z běhu, jako umělec unášený inspirací, a moci studovat jak trénuje, žije a myslí. Virgil už jeden takový prototyp objevil. Český voják, nemotorný moulka, který běhal tak příšerným stylem, že vypadal „jako kdyby mu právě propíchli srdce“. Tak se o jeho běhu alespoň vyjádřil jeden sportovní novinář. Jenže Emil Zátopek miloval běh natolik, že ještě jako voják základní služby brával svítilnu a vyrážel za nocí na třicetkilometrové běhy do lesů. V kanadách. V zimě. Po každodenním pýchotním výcviku. Když bylo příliš sněhu, Zátopek běhal ve vaně s namočeným špinavým prádlem, takže se dobře procvičil, a na víc ještě vypral. Jakmile počasí dovolilo, vyrazil ven jako by se zbláznil. Běžel vždy čtyři sta metrů co nejrychleji dokázal, a tyto krátké běhy opakoval třeba devadesátkrát po sobě, při čemž mezi nimi dvě stě metrů vyklusával, tak že měl naběháno přes padesát kilometrů. Kdy by jste se ho zeptali na tempo, pokrčil by rameny. Nikdy si čas neměřil. Jedno z oblíbených cvičení byl běh lesem v kanadách s milovanou ženou na zádech. Jeho otřesný, křečovitý styl byl manou nebeskou pro novináře. „nejstrašidelnější hororové představení od dob Franksteina...“, „běží jako by příští rok měl být jeho posledním...“, ale Zátopek se jen smál. Nemám dost talentu, abych dokázal bě-

žet a ještě se smát, říkal. Ještě že jsem se nedal na krasobruslení. Tady dostávám body jen za rychlost, ne za umělecký dojem. A jaký byl přátelský! Zátopek se na závodech choval, jako by měl schůzku. Dokonce i uprostřed závodu si rád lámanou a angličtinou, nebo němčinou povídal s ostatními běžci. Po závodech se občas v jeho hotelovém pokoji sešlo tolik nových známých, že se nakonec vzdal své postele a spal venku pod stromem. Jednou krátce před mezinárodním závodem, se spřátelil s australským běžcem který doufal, že se mu po daří překonat rekord Austrálie na 5000m. Zátopek byl zapsán pouze na 10km, ale přišel s plánem. Poradil Australanovi, ať vynechá svůj závod a místo toho se postaví na start s ním. V první polovině závodu dovedl svého nového kamaráda k rekordu, pak přidal a věnoval se svým záležitostem... a zvítězil. Takový prostě už Zátopek byl. Závodů považoval cosi jako pokec v hospodě. Během jediného zátahu na konci čtyřicátých let závodil tři roky takřka každý týden a nikdy neprohrál. I s takto nabitým programem zvládal ještě týdenní tréninkové dávky přes 260km. Zátopek byl plešatý třicetiletý obyvatel městského bytu ze zrušované východní Evropy, když v roce 1952 dorazil na olympiádu v Helsinkách. Protože český tým měl jen málo závodníků, mohl si vybrat na jakých bude závodit. Vybral všechny. Postavil se na start závodu na 5000m a zvítězil v novém olympijském rekordu. Po té se přihlásil

na 10000m a získal další zlato, opět v novém olympijském rekordu. Nikdy dříve neběžel maraton, ale co na tom záleželo. Brzy se ukázala jeho nezkušenost. Byl horký den, tak že se Angličan Jim Peters, tehdejší držitel světového rekordu, rozhodl využít vedro, aby Zátopka setřásl. Na značce deseti mil se dostal až na deset minut pod svůj vlastní světový rekord a vzdaloval se poli ostatních závodníků. Zátopek si nebyl jistý, jestli takové tempo může někdo vydržet. „Promiňte“, doběhl vedle Peterse „tohle je můj první maraton. Neběžíme moc rychle?“ „Ne“, odsekl Peters, „moc pomalu“. Zátopka to překvapilo. „Říkáte pomalu?“ ověřil si raději. Jste si jistý že máme pomalé tempo?“ „Ano“, přitakal Peters. Vzápětí zůstal jako opařený. „Dobrá, díky.“ Zátopek vzal Peterse za slovo a vyrazil. Když vyběhl z tunelu na stadion, přivítal ho ohlušující jásot. Zátopek protrhl cílovou pásku ve svém třetím olympijském rekordu, jeho týmoví kolegové však z gratulacemi dorazili pozdě. Jamajští sprinteři ho už drželi na ramenou a běželi s ním čestné kolečko. „Žijme tak, aby naší smrti litoval i majitel pohřebního ústavu, říkával Mark Twain. Zátopek objevil způsob, jak běhat, aby při jeho vítězství, z toho měly radost i ostatní týmy... úryvek z knihy, která by vám neměla utéci a ještě vybrousit váš pohled nejen an běh, ale sportování celkově. **Christopher McDougall - ZROZENÍ K BĚHU.**

PRVNÍ KOLO NP ČSKE NAŠI BORCI VE VELKÉM STYLU...

Bohužel NP se střetl ve stejný den jako seminář s GM, ale i těch „pár“ borců svými výkony a medailovým ziskem vybojovali pro náš SK 3.místo v celkovém hodnocení. V první řadě to byl **Jindra PILMANN**, který vybojoval dvě zlaté medaile v kumite své váhy a BRH. Po dvou medailích přidali ještě **Marek POHANKA**, startující za náš SK a sice zlato v kata i kumite, **Tomáš**

REICH, první místo ve své váhové kategorii a bronz v BRH a **Zuzka AUGUSTINOVÁ** první v kategorii kata juniorky a třetí místo v kata žen. Pak ještě přidala stříbro **Anežka KOTĚROVÁ** v kata, bronzovou medaili **Jiří KUBÍK** v kumite, **Kay POLANOVÁ** stejný kov také v kumite a rozhodně dobrý výkon a body do tabulky přispěli **Ivana Dvořáková** v kata ženy a **Libor Podrou-**

žek v kumite juniorky pátými místy. Naši borci ještě srdnatě bojovali v lize kumite družstev, kde získali v prvním kole dvě výhry a jednu prohru. Pochopitelně gratulace všem úspěšným medailistům a díky i ostatním za dobrou reprezentaci svého klubu.

NORTH BOHEMIA VE STÍNU DŘÍVĚJŠÍCH ROČNÍKŮ

I když se letošní mezinárodní Bohemie zúčastnilo přes 400 závodníků, bylo znát v mezinárodní účasti, že současně probíhá Austria CUP a v domácí účasti nejspíš že soutěží je hrozně moc a nebo zájem o jakékoli sportování celorepublikově slábne. I tak soutěž proběhla na vysoké úrovni jako vždy, včetně cen a pohárů a bylo vidět mnohdy i hodně dobré výkony v kata i kumite. Náš klub musel sestoupit z tradičně nejvyšších příček minulých let ve smyslu hodnocení klubu a to jednak z důvodu, že naši nejlepší startovali za reprezentaci a jednak že zájem o soutěžení ubývá. Nakonec však ani 13 místo z 41 klubů kteří se medailově umístili nebylo špatné a 5 me-

daili vyjadřovalo skutečnost jak již byla popsána. Když tedy pomineme výsledky za reprezentaci jako Zuzka Augustinová první místo juniorky a stříbro seniorky, **Tomáš Reich** 1.místo ve své váze a ještě stříbro v BRH, za náš SK vybojoval zlatou medaili **Matěj ŘÍHA** v kata dorostu, 2.místo vybojovala **Erika HUBKOVÁ** v kumite žákyní, **Jirka KUBÍK** přidal hned dvě bronzové medaile v kumite a sice ve své váze a BRH, **Kayka POLANOVÁ** přidala stejný kov v kumite, bodované umístění ještě vybojovaly **Erika Hubková** 5.místem v kata a **Kya Polanová** stejné místo a též v kata. Rozhodně výkony všech byly dobré až výborné:-), Zuzka měla určitě radost se „skalpu“ hodně dobré

dánské reprezentantky, **Tomáš** si ve váze určitě cenil vítězství nad velmi dobrým **Kočí** z Budějovic, **Matěj** po dvou porážkách konečně porazil svého největšího rivala **Tamborlan** a **Jirka Kubík** si vnitřně určitě pochvaloval naprosto vyrovnaný boj s **Tomášem Reichem**. Soutěž skončila ve velmi slušném čase a to již kolem 18:00 hodiny, což se daří akorát na pražských soutěžích. A jako vždy je třeba nejen pográtulovat úspěšným závodníkům, ale i poděkovat obětavým rodičům, kteří hlavně mládežníky do haly přivezli, ale jako vždy si i čas, jehož využití by si určitě dovedli představit podstatně lépe, vyseděli v hale. Doufám že na pražské soutěži nás bude více.

MISTROVSTVÍ SVĚTA WUKF - SKVĚLÝ ZÁŽITEK KARATE

Dlouho připravovaný výjezd na MS WUKF mládeže tentokrát v Polsku, se konečně naplnil a že se jednalo o skvělou akci nebylo pochyb a tak jediným stínem by mohla být skutečnost, že z karatistů našeho SK se zúčastnili pouze dva! I přes to byla výprava státní reprezentace ČABK početná a dařilo se i medailově. Ale popořádku. Naše mini výprava čítající dvě auta, dorazila na místo MS (Polsko-Štětín) za necelých pět hodin a tak jsme se mohli hned ubytovat na okraji města v klidném prostředí pěkného hotelu. Všichni dorazili včas a tak i prezentace v místě konání proběhla přesně podle harmonogramu. Překvapila úplně nová krásná hala, velikosti naší O2 arény. Druhý den po školení koučů jsme navečer mohli sledovat velkolepé zahájení včetně národních tanců, laser show, moto show a dalšího programu. Mimo všech vrcholných představitelů WUKF a prezidentů všech federací včetně naší Lucky Papíkové se objevil i polský prezident Lech Walesa se svým projevem. Opět byla možnost využít semináře s světovým a Evropským šampionem v kumite Christopherem Pinnou. Více než

2000 závodníků nadělalo první den pořadatelům trochu chaos, ale naše vedení ve složení koučů Miloše Linkeho, K.Kesla, M.Brejchy, H. Vašíčkové a obětavé Lucky, které naší výpravu provázela na každém kroku vše i díky vysíláckovému propojení zvládlo na jedničku. První den byl pro nás co se týká medailů zásadní,

Jáchym z více jak 50 závodníků skončil na výborném 14 místě a kdyby nezpracovala trochu nervozita na začátku, mohlo to být 12 člené semifinále. Erika měla početně úlohu o trochu lehčí a tak slušnou katou postoupila do semifinále. Tam skončila na výborném 10.místě. V kumite to bohužel bylo pouze první kolo a kdyby nezačala zpočátku zbytečně vyděšeně mohlo být lépe. Od půlky začala stahovat ale to již bylo pozdě. Do nedělního finále se z našich nikdo neprobojoval, výkony mnohdy slušné, ale počty v jednotlivých kategoriích kumite více jak 40 byly nad síly našich reprezentantů. Velikou práci nejen ve smyslu ČABK, ale celé naší karatistické republiky udělala jako vždy na „sportovním politickém poli“ naše prezidentka Lucka Papíková a na jedničku vše kolem losování, organizace a koučování zvládl šéf Miloš Linke. Díky jim to byla opravdu opět špičková akce i ve smyslu motivaci do další práce všech zúčastněných. Faktem je, že většině členům našeho SK nedochází, že šanci utkat se s těmi nejlepšími na světě by měl být snem každého karatisty, jako v ostatních sportech, kteří při daleko větší snaze toho nedosáhnou nikdy.

protože jsme získali hned 4, z toho jeden titul mistra světa. Naši borci jak **Erika Hubková**, tak **Jáchym Hořák** nastoupili až v sobotu. V konkurenci přirozené MS se vůbec neztratili a jejich výkon byl dobrou vizitkou do budoucna.

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ „MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM“

17 pokračování ze zpr.5/2014 S novým školním rokem přichází opět shánění tělocvičny, blíží se vyvrcholení sezony mezinárodní Bohemia, kam je lvča nominovaná za výběr Prahy a já jsem se začal realizovat i jako instruktor v bezpečnostní agentuře VV Guard. Rozhodnutí založit i klub dětí bylo rozhodně správné, z prvních 35 se pomalu postupem času rozmnožilo přes 70 dětí a kdyby nepomáhali lvča, Andy, Lukáš, Roman a Maruška, asi by mě ze všeho klepalo. Po dlouhé době dovolená v Luhačovicích byla trochu ve stresu, zdali to Andy vše zvládne, ale jak jinak, že starosti zbytečné. Katy jsme s lvčou překopali k obrazu momentálního rozhodování a sen o postupu do finále byl čím dál reálnější. Den „D“ byl tu, a já i přes to, že jsem původně rozhodovat neměl, jsem nakonec rozhodoval kata muže i ženy a dokonce i finále, tak že jsem se stal poprvé „televizní hvězdou“, protože TV to finále přenášela v přímém přenosu. Hlavním aktérem však byla lvča. Z žen mimo jiné Itálie, Jugoslávie, Polsko, Německo a dalších států po prvním kole postupovala na fantastickém 6.místě. Na židli rozhodčího jsem v semifinále ani nedýchal. Famózní začátek a na jednu.. „okno“ a nula. To že jsem z té židle nespadol už bylo druhá dě. Ale stane se. Všichni lvču utěšovali, ale když jsem se blížil já, všichni raději odešli, ale i já jsem svojí prudkost tentokrát udusil. Blíží se Přebor Prahy a

protože vědom si svého pokročilého věku, běhám, posiluji jak na tréninku tak v mrazu venku a když si ve sněhu cvičím kata v parku, lidé si asi tajně ťukají na čelo. Protože zajištění Prahy bylo i na mě, tak že litání, shánění, losování a pak šupky do kimona. Zase moc nervózní, ale nakonec z více jak 25 účastníků postup do finále i když s odřenými ušima. Ve finále ale nic světoborného i když 6.místo na Přeboru Prahy bylo mým nejlepším umístěním v kata a vítězi bylo přesně o 14 let méně. „Karatistický duchod“ se konat nebude, jak mě stále zlobí

moje karatistické ovečky. Hlavní ale teprve přichází a to je kategorie ženy, kde mám dokonce několik závodnic. Po prvním kole žádná přehnaná sláva a tak napětí je velké. Nakonec holky zabodovaly Radka sedmá, Alča šestá, Vendula pátá a Andy bramboráček a tak skoro slzičky, ale okamžitě to vystřídal štěstí největší. Iva se stává přebornicí Prahy pro rok 1990! Pochopitelně večer oslava se všemi, avšak žádné přehánění, hned ráno ochranka a s pro-

mile by to asi nebylo pravé. První, jak říkám čistokrevná karatistická svatba, a sice Radka Kunstová a Filip Škarka. Radka sice slibuje brzký návrat mezi nás, ale...komu holt není rady... Odpočinek neexistuje, všeobecná příprava všech na zkoušky a já začínám s tvrdou přípravou na eventuelní 2.Dan. Zkoušky dopadly tak na sedmdesát procent, „zřafověla“ Maruška, Lukáš, Radka a vůbec tak kolektivně se to zabarvilo. Konec roku se kvapem přiblížil, závěrečné vyhlášení nejlepších karatistů kde bezkonkurenčně zvíťazila Iva, z mužů Vašek Valenta, slečny Vendula Mošnová, dorostenka Maruška Kostínková a zvláštní cenu za vynikající kumite Lukáš Höfner. Pak se zatleskalo trenérovi, dostal od svých svěřenců krásný župan s drakem a to byl již úplný konec. Kdybych chtěl tento rok rekapitulovat a vzpomenout si na vše výjimečné, nestačilo by to ani na samostatnou knihu. Ale podařilo se takřka vše co jsem si mohl přát, skvělý oddíl „svých“ lidí, maximálně obsazený dětský oddíl, úspěšné závodníky a tak jen aby to zdraví vydrželo a chuť a elán do všech konáních v roce 91.

